

En yderligere Forhøjelse for Opsynet paa Mandssiden fra 250 Kr. til 275 Kr. og for Opsynet paa Kvindesiden fra 180 Kr. til 190 Kr. maa derfor meget anbefales, og saa af Hensyn til de meget høje Folkelønninger, der gives der paa Egnen. Her til kommer, at der kræves lang daglig Tjeneste, om Sommeren fra Kl. 6, om Vinteren fra Kl. 7 Morgen til Kl. 8 $\frac{1}{2}$  Aften, i hvilken Tid Opsynene uafbrudt skulle opholde sig hos Patienterne, der kræve Anvendelse af stor Omhu, Paapassenhed og Taalmodighed.“ Der indrømmes her fra Direktionens Side, at Arbejdstiden er længere, end den i Almindelighed er for Arbejdere i de forskellige Haandværk. Den er 1—1 $\frac{1}{2}$ —2 Timer længere. Det indrømmes, at det er et Arbejde, som kræver uafbrudt Tilstedeværelse af de paagældende Funktionærer, men Direktionen har aabenbart været betænkelig ved at foreslaa den Lønforhøjelse, der nu foreslaas, eftersom den allerede tidligere har foreslaaet noget saadant. Det forekommer mig ikke at være nogen som helst Grund til at nære Betænelighed i saa Henseende. Tværtimod synes jeg, at Administrationen for denne Anstalt som for flere andre Sindssygeanstalter her i Landet maatte nære meget stor Betænelighed ved at fortsætte med de lave Lønninger og den lange Arbejdstid, som der i Reglen er, og som medfører, at der meget hyppigt skiftes Personale paa disse Anstalter, hvor det netop gælder om at sikre sig et Mandskab, som gennem mange Aar er saa vant til de ganske særlige Forhold paa Sindssygeanstalterne, hvor der maaske kræves mere Samvittighedsfuldhed og mere Taalmodighed end ved en hvilken som helst anden offentlig Institution. Det forekommer mig heller ikke, at det er nogen plausibel Grund, der her anføres, at Lønningerne paa Egnen ere saa høje, for at anse sig for nødsaget til at henvende sig til Statsmyndighederne om at faa Lønningerne forhøjede. Ere Lønningerne lave paa en eller anden Egn, hvor der findes en Sindssygeanstalt, er det ikke nogen Grund for Staten til at betale en daarlig Løn. Det Argument blev i sin Tid anvendt af forhenværende Konseilspræsident Reedtz-Thott, men det forekommer mig,

at det Argument ikke holder Stik. Jeg synes ikke, at man bør sammenstille Tyndelønninger med de Lønninger, Statsmyndighederne bør give sine Opsynsfolk paa Sindssygeanstalterne, hvor man maatte kunne kræve en betydelig højere Løn end den, man her har foreslaaet. Og dog ere Lønningerne lavere paa de øvrige Sindssygeanstalter. Ved Viborg Sindssygeanstalt er der 16 Opsynsmænd, der ere opførte med 260 Kr., 19 Opsynskoner med 185 Kr., Køkkenpersonalet er opført til 150 Kr. Ved Middelfart Sindssygeanstalt ere Lønningerne endnu lavere. Der er 35 Opsynsmænd med 230 Kr., og deriblandt er der oven i Købet 6 Nattevagter, endvidere er der 48 Opsynskoner, deriblandt 8 Nattevagter, med 160 Kr. Paa Vordingborg ere Lønningerne lavere endnu. Der er 8 opsynshavende, det er Gangkoner, der lønnes med 140—160 Kr., og 24 Oppassere med fra 200—220 Kr. 23 Piger lønnes med 140 Kr. I Fjor vare Lønningerne for Opsynet paa Aarhus Sindssygeanstalt højere end paa de øvrige Sindssygeanstalter; og nu foreslaas det, at Lønningerne skulle endnu højere op. Jeg tror ikke, jeg har Grund til personlig at tilegne mig Æren for at have hendraget Opmærksomheden paa Forholdene ved Aarhus Sindssygeanstalt, men nu, da Forholdene her ere saa meget gunstigere end ved de andre Anstalter, henstiller jeg til den højtærede Minister at foranledige, at der i hvert Fald ydes den samme Lønning for det samme Arbejde ved de forskellige Sindssygeanstalter. Og en Ting til henstiller jeg, nemlig at der ydes den samme Lønning for det samme Arbejde, uanset om det udføres af Mænd eller Kvinder. Der er ikke den fjerneste Anledning til, at Kvinder, der udføre en saa opslidende, nerveanspændende Virksomhed som denne, skulle rangere lavere end Mænd. Lønninger paa 275 Kr. er Lønninger, for hvilke det er umuligt for en Arbejdsgiver i nogen af vore Byer at sikre sig et godt og paalideligt Tyende. Jeg henstiller derfor til den højtærede Justitsminister, at der her foregaar en Forandring, der betegner ikke et lille Skridt, men et stort Skridt fremad, saaledes at man kommer til en Minimumsløn af 300 Kr. saavel for kvindeligt som